

Een slimme drummer

In alle vroegte klinkt buiten luid geroffel. Ongetwijfeld is hier de slagwerker van het voorjaarsvogelorkest aan het repeteren: de grote bonte specht.

Jaren geleden hebben deze zwart-wit-met-rode vogels de Groene Dolk gekoloniseerd, om precies te zijn vanaf het moment dat de bomen hier een zekere ouderdom hadden bereikt. De bomen moeten een behoorlijke omvang hebben en voldoende door het leven zijn getekend wil de grote bonte specht er zijn woning in kunnen uitbeitelen. Is dat waar hij nu mee bezig is? Een

huis timmeren voor zijn toekomstige gezin? Of zoekt hij al pikkend tegen de boomschors zijn dagelijks maaltje insecten bij elkaar? Toch niet.

Wanneer de zon weer op kracht is gekomen, de dagen de juiste lengte en de temperatuur de goede hoogte hebben bereikt, begint het bij de vogels te kriebelen. Alle mannetjes willen een territorium en een mooie vrouw en goede moeder om samen een nestje te bouwen. Zowel vrouw als broedareaal hopen ze te krijgen en te houden door het ten beste geven van de mooiste zangpartij. De grote bonte specht pakt dat anders aan. Zingen kan hij niet, maar dit gebrek compenseert hij met een ander talent! Met zijn speciaal gebouwde schokbestendige schedel kan hij zijn snavel met zo'n kracht tegen boomstammen en takken rammen dat er een indrukwekkende trommelsolo ontstaat. Die heeft dezelfde functie als de zang bij andere vogels.

De specht in mijn buurtje doet het trouwens nóg weer even anders dan zijn doorsnee soortgenoot. Hij heeft, slim als hij is, een alternatieve trommel ontdekt, die – in elk geval naar zijn mening – een nog mooier geluid geeft dan een boomstam of tak. Het klinkt in elk geval harder en dat zal zijn bedoeling wel zijn: hij gebruikt de kap van lantaarnpalen als grote trom! De hele buurt weergalmt ervan en ieder mens valt het op, dus met de spechten zal dat ook wel goed zitten. Eerlijk gezegd, vind ik zelf de natuurlijke en gevarieerde klanken die de verschillende bomen en takken produceren mooier dan dit metalige eenheidsgeluid dat nu eens hier en dan weer daar opklinkt, maar ja, ik ben maar een mens en deze muziek is dus ook niet voor mijn oren bestemd! En leuk is-ie natuurlijk wel, deze cultuurvolgende specht.

In een elk jaar nieuw uitgehakte holte komen de vijf tot zeven eieren en later jonge drummertjes gewoon op de kale vloer te liggen. Beide ouders broeden en voeren de jongen. Wordt het zwart-witte verenpak van de ouders opgesierd door een rode stuit (beide ouders) en een rode nek-vlek (alleen het mannetje), de jongen hebben naast hun zwart-witte veren een rood petje. Wanneer de jongen zijn uitgevlogen ligt de nestholte klaar voor een volgende bewoner. Dat kan een spreeuw of boomklever zijn, maar ook een halsbandparkiet. Het is de specht om het even, die bouwt volgend jaar gewoon weer een nieuw huis!

Tekst: Tineke Sommeling

Foto: Adri de Groot (vogeldagboek.nl)